

זראשונה בארץ!

הנאה - ללא חשש השמנה

מיצים ממותקים ללא קלוריות

לימוז -
תפוז -
כטל -
לו-קל

משקאות מרעננים, ממותקים
ללא סוכר



אשכוליות ותפוזים -
בתכולה גבוהה של מיץ טבעי
מיצים ממותקים (SQUASH) -
לימוז. תפוז. כטל

ועתה גם:

מיצי לו-קל* - נגד חוסכת משקל

ROJA

רוזה
ליופי
ולבריות
שערותיך

העולם הזה, שבועון החושות הישראלי
המערבת והמנהלה: חלאביב, גליקסון 8, טלפון 226785,
ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ,
חלאביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ.
העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

הוא בחור בן 27, מר צבי וינמן, מכפר
הסידים... בביקורי בשנה זו, הוא הראה
לי צילומים פוטוסטטיים של מכתבים אשר
נשלחו אל ומן המיסיונרים בישראל.
אנו מוחים על מעשי תעתועים אלה, של
פתיחת מכתבים פרטיים מאזרחי ישראל ו-
אליהם, עלידי מוסדות פרטיים. מעשים
כאלה לא ייעשו בארץ דימוקרטית, ולא
בכל ארץ אחרת.

אנו קוראים לממשלת ישראל להגן על
בני המיעוטים הנוצריים בישראל. כי "למען
ציון לא אחשה, ולמען ירושלים לא אשקוט,
עד יצא כנוגה צדקה."

ירחמיאל פרידלנדר, מזכיר ברית
יהודים משיחיים בינלאומית,
ניו יורק, ארצות הברית

ייצוא זכרונות

כמעט ופרצתי בבכי, למקרא הכתבה על
הגיגולו הראשון ב-
ישראל (העולם הזה
1480) - זיווי ה-
מיסכן.



חבל עליו שהוא
צריך לעבוד בישר
אל כמלצר, ולפגוע
בידיו העדינות כל-
כך. אני יכול להבין
טיח לו שאם יקפוצ'
לכאן, ידאגו לו בחר
דאי הגיגולוס של
ברלין לחווה לשלוש
שנים מינימום.

קליגר

מורכבי קליגר, ברלין, גרמניה

נמאס לחכות

שמחתי לקרוא את כתבת העורך על ה-
שביתה בארגון (העולם הזה 1477). הדנה
בתעשיית הצביעה ובתעשיית הצביעות.
סוף-סוף אתם מביעים את דעתכם על
תופעות חברתיות וכלכליות, ולא מסתפקים
רק בדיון בשאלות פוליטיות.
מלבד זאת, מה דעתכם להפוך את השבית
עון לעתון היוצא פעמים בשבוע? נמאס
לי לחכות כל פעם שבוע שלם, עד שייצא
הגליון החדש.

מרטין אישי-שדוב, כפר-טבא

שבוע בכדא

חברי ואני טיילנו לתומנו ברחוב אלנבי
בתל-אביב, בשעות הערב, כשלפתע נעצרה
ניידת משטרה, ושני שוטרים שקפצו ממנה
עצרו אותנו.

עלינו לניידת ללא כל התנגדות, כמובן,
ושם האשימו אותנו בגניבת א פנוע. נלקחנו
לנפה הצפונית, ושם הכחשנו את הכל, כי
באמת היינו חפים מפשע. למחרת הוציאו
נגדנו פקודת-מצור לששה ימים, וכך בילינו
בכלא, בחברת עבריינים שונים, כשאנו נוד
עים כגנבי רכב.

אני כותב מכתב זה מכיון שאינני יכול
להרשות לעצמי לקחת עיר-רדיו, וזוהי ה-
דרך היחידה שבה אני יכול לטהר את עצמי
מן הכתם שהודבק לי.

אני גם זוכר את מכתבו של הקורא משה
רייך (העולם הזה 1478), שסופר בו על
נוהגים דימים של המשטרה.

הייתי מבין את המשטרה אם היו עוצ'
רים אותנו לשעה-שעתיים, ואחר-כך מבר-
רים את העניין ומשחררים אותנו. אבל ל-
החזיק אורחים שבוע בכלא, כשאין הם אש-
מים, זה למעלה מבינתי.

הזי יאיר, תל-אביב

דיסקונת

הדיסקונת (העולם הזה 1481) היא התחלה
טובה, שתביא אולי
לחידוש מסויים ב-
חיי-הלילה המשעמ'
מים של ישראל.
יתכן שאחריה ת'
בואנה הדיסקונת,
הדיסקוטל (גברים),
כמובן, הדיסקובש
והדיסקובת.



כאלה שאינן ח'
תיבות, הסובלות מ'
דיספורפוציה, תו'
כלנה להיות סתם
דיסקלות, במקרה
שתמצאנה חתנים

סגד

דיסקרטים, שיהיו מוכנים לקיים חיי-משפחה
דיסרמונים, תוך דיסקוסיה מתמדת.

מרים סגד, תל-אביב

זכות קדימה במדור זה תינתן
למכתביהם של קוראים המצרפים
את תצלומיהם למכתבים.